

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

DESINFECTIE VAN OPPERVLAKKEN (VERBETERING)

Van pharmaceutische zijde werd mijn aandacht erop gevestigd dat de door mij in de klinische les over Desinfectie van oppervlakken (*N.T.v.G.* 1954, bl. 2038) gegeven recepten van J tinctuur, die mij door een apotheker waren verstrekt, verouderd zijn. In de *Nederlandse Pharmacopee V*, 3e druk van 1951, staat het recept van jodiumtinctuur als volgt opgegeven:

Jod. 6,5 g
Jodet. natr. 3,5 g
Spir. 90 Vpct 90 g

Het voorschrift van de *Internationale Pharmacopee* is sinds 1951:

Jod. 2 g
Jodet. natr. 2,5 g
Spir. 50 Vpct ad 100 cm³

Gaarne wil ik deze correctie alsnog aanbrengeen.

Amsterdam, 20 Augustus 1954

A. CHARLOTTE RUYS

DESINFECTIE VAN OPPERVLAKKEN

In haar „Clinische les” in dit *Tijdschrift* van 24 Juli j.l. schrijft prof. dr. A. CH. RUYS in de tweede alinea:

„Onlangs moest ik een doorlichting ondergaan, en als één in de massa moest ik mijn kin leggen in de uitholling van het toestel, die na iedere photo met een naar alcohol ruikende wat werd afgeveegd”.

Ik wil hierbij het volgende opmerken. In de eerste plaats is het bevolkingsonderzoek in Amsterdam, want daarover gaat het, geheel vrijwillig, d.w.z. dat professor RUYS niet een doorlichting *moest* ondergaan, maar *mocht* ondergaan. Dat wij af en toe niet anders zijn dan één uit de massa, is nu eenmaal niet anders, en zal door elk denkend mens onder bepaalde omstandigheden als onafwendbaar worden aanvaard.

Nu iets over het schoonhouden van de uitholling in het röntgenapparaat, bestemd voor de kin. In het begin hebben wij rollen papier gebruikt. Ook al had de bedienende juffrouw al een schoon stukje voorgeschoven, toch vonden de meeste mensen het nodig, nog een flink stuk van het papier af te trekken. Al deze papieren maakten een rommelige indruk.

Het door professor Ruys genoemde formulier, op bl. 2040 onderaan, is een kaart die ieder bij het onderzoek in de hand heeft voor hij in het apparaat stapt en waarvan de personalia worden mee gefotografeerd. Het apparaat weigert zelfs als genoemde kaart niet in de daarvoor bestemde gleuf wordt gestoken; de kaart kan dus niet gelijktijdig worden benut om er de kin op te leggen.

Daarna zijn wij overgegaan tot geregeld schoon houden van de holte met alcohol (96 pct, omdat deze vrijwel geheel en snel verdampt) en gedurende het laatste jaar hebben wij bovendien de holte bekleed met een laag zilver, dat beter schoon te houden is dan hout. Met deze watten, gedrenkt in alcohol, streefden wij nooit naar een absolute sterilisatie van genoemde holte. Toch deden wij er iets belangrijks mee en wel:

1e. een voortdurende ontvetting. Door het plaatsen van de kin in de uitholling laat de huid wat vet achter aan het oppervlak van de uitholling, al of niet vermengd met huidbacteriën;

2e. door het voortdurend wegvegen van deze sporen huidvet wisten wij, dat wij ook het aantal bacteriën tot een minimum beperkten.

Daar wij te Amsterdam tot op heden van ongeveer 500.000 mensen bij het bevolkingsonderzoek een schermbeeldphoto hebben gemaakt zonder klachten over de wijze waarop wij het apparaat schoonhouden en zonder één geval van huidaandoening veroorzaakt door de holte bestemd voor de kin, kan ik geen enkele reden vinden om niet op dezelfde wijze verder te gaan en genoemde holte na elke photo schoon te maken met alcohol.

Amsterdam, 12 Augustus 1954

B. VAN VLIET

Directeur van de Amsterdamse Vereniging tot bestrijding der tuberculose